

neste, og det ikke alene ved selve de almindelige Regimenter, hvad enten det er Fodfolket, Artilleriet eller Rytteriet, men Tid efter anden ogsaa ved Garden. Jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslag om, at Tidsfristen i § 13 1. November 1911, inden hvilken Tid det samlede Antal af faste Musikere skal være bragt ned til det i Lovforslaget angivne Tal, bliver forlænget til den 1. April 1913. Jeg har ganske kort motiveret Ændringsforslaget i Betænkningen. Det forekommer mig, at man burde vise det Hensyn overfor de Mænd, hvis Livsgerning man nu brat afbryder, at de, naar de nu uden deres egen Villie og uden deres Ønske, men fordi Lovgivningsmagten vedtager en Reduktion som den her foreslaaede, blive bragte ud af den Stilling, som de havde tænkt skulde blive deres Livstilling, da i alt Fald bleve stillede saa gunstigt, som Forholdene i øvrigt tillade, idet de kom til at tjene i 5 Aar paa den Løn, de kom til at oppebære den 1. April 1908. Jeg har til troet, at ogsaa Hensynet til en Omflytning af Garnisonerne kunde faa nogen Betydning, idet det er min Overbevisning, at en Del af de Musikere, der ere i de nuværende Garnisoner, frivilligt vil træde ud, naar Regimenterne skulde flyttes til andre Garnisoner. Jeg tror derfor ikke, at den finansielle Rækkevidde vilde blive saa overmaade stor, og jeg mener, at det vilde være en skyldig Retfærdighedshandling overfor disse Musikere. Jeg vilde derfor gerne lægge et godt Ord ind for dette Ændringsforslag. Havde det været Tjenestemænd i andre Etater, vilde man vist have fundet det ganske rimeligt at tage et saadant Hensyn. Naar der fra de militære Musikers Side er vist saa megen Offervillighed, som Tilfældet har været, saa kunde Lovgivningsmagten ogsaa gerne vise dem det Hensyn at skaffe dem, der tvinges ud af deres Stilling, saa god en Efterløn, som Forholdene og Omstændighederne tillade det. Derfor vil jeg meget gerne bede om, at Ændringsforslaget maa faa en velvillig Modtagelse her i Tinget.

Forsvarsministeren (Berntsen): Idet jeg takker Udvalgets Flertal for dets anbefaling af det foreliggende Lovforslag, skal jeg udtale, at jeg kan tiltræde Ændringsforslagene Nr. 1 og 2. Jeg er enig med den ærede Ordfører for Udvalget i hans Motivering af disse Ændringsforslag. Det første gaar ud paa, at de, der antages som Hornblæsereløvere, skulde have fyldt ikke blot 15, men 17 Aar, idet man

anser det for heldigst, at de blive antagne i en noget mere moden Alder. Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa, at sidste Stykke af § 8 udgaar. Dette vil jo ikke betyde, at Underhornblæsere ikke kunne blive udnævnte til Korporaler. Hvad enten det staar der eller ikke, er det en Selvfølge, at de paagældende, naar de have gennemgaaet en Korporalskole og anses for egnede, kunne udnævnes til Korporaler. Men Udvalget har ment, at det ikke burde staa som en Opmuntring i Lovforslaget. Derimod maa jeg fraraade Ændringsforslag Nr. 3, stillet af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. I Henhold til Hærlovens Bestemelse har Krigsbestyrelsen opsagt de Musikere, der efter Hærlovens Forskrifter ikke skulde blive, til 1. April d. A. Nu foreslaas Fristen forlænget til 1. November 1911, og mere kan jeg af finansielle Grunde ikke tilraade.

Parkov: Den højtærede Forsvarsminister gør opmærksom paa, hvad der ogsaa er rigtigt, at det oprindeligt har været bestemt, at de militære Musikere skulde fratræde 1. April, og at de altsaa gennem Lovforslaget opnaa den Begunstigelse, at de kunne faa Lov til at tjene indtil 1. November. Jeg havde tænkt mig, at denne Frist, 1. November, i sin Tid var fastsat i den Tro, at man skulde naa at faa Lovforslaget behandlet noget tidligere her i Tinget, saa at de paa et tidligere Tidspunkt, end det nu sker, kunde være vidende om, hvorledes de vare stillede. Jeg kunde derfor tænke mig, at der nok kunde være Anledning til at forøge Fristen noget, og selv om den højtærede Forsvarsminister siger, at der ikke kan tænkes paa at sætte en saa lang Frist som til 1. April 1913, vil jeg meget gerne bede om, at det under Hensyn til, at Lovforslaget først i Dag den 24. Marts er naaet frem til 2den Behandling, maatte blive Genstand for Overvejelse i Udvalget inden 3die Behandling, maaske ogsaa for Overvejelse af den højtærede Forsvarsminister, om man ikke kunde tænke at komme til i alt Fald nogen Forlængelse af Fristen, selv om man ikke vil gaa saa vidt, som jeg har tilladt mig at foreslaa. I Haab om, at en saadan Overvejelse maa finde Sted, tillader jeg mig at tage det under Nr. 3 stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 3 er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Det er da bortfaldet.